

[PODPŁOCIE *sb n*

A sg podpłoci(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Miejsce pod płotem cmentarza, gdzie grzebano niewiernych: y ten ktory iełt członkiem Pána Iezufowym/ iużby Kryłtułá zdrádził/ á przyłączyłby fie do śmrodnice/ zá co thu izdebkę fráncuľkú [tj. szpitalik weneryczny] pod płocie/ á po śmierci piekło odnieść/ á niebo łtrácić muśi wśzelki. GilPos 55.

AL